

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 1. De Confirmatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

detur, Catholicos non credere ea tantum esse de fide, quae in Scripturis clarè & disertè continentur, ut Sectarij, sed admittunt ad Regulam fidei præter Scripturam, quando obscura est, traditionem & definitionem Ecclesiae necessariò pertinere, uti probavimus supra part. 1. cap. 7. & 8.

§. I.

De Confirmatione.

Primo itaque Confirmationem verum esse Sacramentum ex Scriptura, cum primitivè Ecclesiae traditione conveniente probamus. Nam *Act. cap. 8.* narratur quod cum audissent Apostoli quòd Samaritani receperunt verbum Dei, & baptizati essent in nomine Domini Jesu: *Tunc imponebant manus super illos & accipiebant Spiritum sanctum.* Atqui illa impositio manuum post Baptisum erat signum sensibile vicus conferebatur Spiritus sanctificans. Ergo erat Sacramentum distinctum à Baptismo, quod Ecclesia ab initio Confirmationis Sacramentum appellare consuevit. Nihil enim aliud ad propriam Sacramenti rationem requiritur, quam ut sit signum sensibile, à Deo constitutum, ad conferendum gratiam sanctificantem, sine qua Spiritus sanctus accipi non potest. Quae institutio iterum *Act. 19. v. 6.* declaratur, ubi narratur, quomodo Paulus postquam in nomine Jesu baptizavit, *imposuit illis manus, & venit super eos Spiritus sanctus;* cum aliis donis externis, quae illi erant annexa.

Hic autem Scripturae sensus ex traditione, & consensu primitivè Ecclesiae aperte colligitur. Nam *Clemens I. epist. 4.* primo saeculo ab initio Ecclesiae illius usum his verbis declarat. Omnibus festinandum est sine mora renasci Deo, & demum consignari ab Episcopo, septiformem Spiritus sancti gratiam percipere... quia aliter esse perfectus Christianus nequaquam potest... ut à B. Petro accepimus, & ceteri sancti Apostoli præcipiente Domino docuerunt. Quid quæso in rem hæc clariùs, quid antiquius? utpote ab ipso Petro, cæterisque Apostolis continuò per manus acceptum.

In tertio saeculo *Fabianus epist. 2.* Sancti Chrismatis confectio per singulos annos est agenda... quia novum Sacramentum est.

Melchides Papa, qui quarto post Christum saeculo Ecclesiam gubernavit *ad Episcopos Hispanie* sic scribit. Quæsitus utrum majus esset Sacramentum manus impositio Episcoporum, quam Baptismus? Scitote utrumque magnū esse Sacramentum: & sicut unum à Majoribus fit, id est, à summis Pontificibus, quod à minoribus perfici non potest, ita & majori veneratione venerandum & tenendum est.

S. Augustinus *lib. 2. contra Iulianum Petilianum c. 104.* In hoc, inquit, unguento Sacramentum Chrismatis vult interpretari, quod quidem in genere visibilibus signaculorum sacrosanctum est, sicut ipse Baptismus. Alios primitivè Ecclesiae testes prætereo plurimos: quia ex his manifestum est aut primævam Ecclesiam errasse, aut Ecclesiam Romanam Confirmationis Sacramentum ritè usurpare.

§. II.

De Extrema Unctione.

Sacramentum extremae Unctionis fundatur in Scripturis *Marc. 6.* Ubi de Apostolis dicitur. "Et ex-

R. P. Arsdæk, Tom. I.

cuntes prædicabant ut poenitentiam agerent, & daemona multa eiciebant, & ungebant oleo multos ægros, & sanabant. Materia autem, forma & effectus hujus Sacramenti distinctius declaratur *Jacob. 5.* *Infirmatur quis in vobis, inducat Presbyteros Ecclesiae, & orent super eum ungentes eum oleo in nomine Domini, & oratio fidei salvabit infirmum, & si in peccatis sit remittentur ei.*

Ex his argumentandum est ut supra: Signum sensibile ex institutione divina, à Presbyteris Ecclesiae, ægris conferendum, quo causatur gratia remissiva peccatorum, necessariò est verum Sacramentum; nam ut ipse Baptismus sit verum Sacramentum, nihil aliud requiritur. Atqui extrema Unctio est tale signum, uti patet ex Scripturis jam allegatis. Ergo Extrema Unctio est verum Sacramentum.

Accedit usus & declaratio primitivè Ecclesiae, quæ non potest à vero Scripturae sensu discrepare, aliàs aut ipsa, aut Scriptura falsitatis arguenda esset.

S. Augustinus *lib. 2. de Vist. infir. cap. 4.* Olei sacra delibatio intelligitur Spiritus Sancti typicalis unctio. *Ex tract. de relict. Carb. conv.* Quories aliqua infirmitas occurrerit alicui... oleum benedictum fideliter ab Ecclesia petat, unde corpus suum ungetur, & secundum Apostolum oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus, non solum Corporis, sed & animæ sanitatem accipiet. Ubi vides S. Augustinum hanc Jacobi Apostoli Scripturam, cum Ecclesia Romana, de extremae Unctionis Sacramento admittere, & explicare.

Denique universæ Ecclesiae primitivæ ea de re proximè & consensum discere ex *Concilio Nicano I. can. 69.* Transacto, inquit, anno debet Sacerdos benedicere aquam & oleum, non sicut fit in Baptismo, neque sicut benedicuntur Chrismata, sed sicut Oleum infirmorum.

Ex his dilemmate sæpius formato, facile ostendes circa hoc Sacramentum vel primitivam Ecclesiam, vel modernos Sectarios errare.

§. III.

De Ordine.

Sacramentum Ordinis quo Ministri in Ecclesia ad functiones sacras assumuntur & consecrantur, patet ex scripturis *1. ad Timoth. 4.* Noli, inquit, negligere gratiam quæ data est tibi per Prophetiam, cum impositione manuum Presbyteri.

Cum enim ad exercenda ministeria divina opus sit aliqua Dei vocatione, ut declarat Apostolus ad *Heb. 5.* *Omnis Pontifex ex hominibus assumptus est, non enim quisquam sibi assumit honorem sed qui vocatur à Deo:* hinc necesse est signo aliquo sensibili à Deo instituto hanc vocationem innoscere, quod exprimit Apostolus per impositionem manus, quæ confertur gratia, & potestas sacra ministeria exercendi, nec amplius ad veram Sacramenti rationem requiritur.

Et quidem primo post Christum saeculo Clemens Romanus *lib. 3. constit. Apost. cap. 27.* Ordinem Ecclesiasticum per gradus distinguit in Episcopos, Sacerdotes, Diaconos, Lectores, Cantores, Lectores, subdens, Hic est Ecclesiasticus Ordo & Contentus.

S. Cyprianus saeculo tertio docet, Ordinem esse Sacramentum quod iterari non potest, æquè ac Baptisma, in libro de Cardinal. Christi operibus cap. de lotione pedum, sic scribit; docemur quæ sit Baptismi & alio-

Arsdæk

Theologia